

Generation “uden overskrift”

- sammenfattet og skrevet af - Malene Lundén og Cecilie Meyer

Aktivismens fremtid afhænger af kunst, lokalt ejerskab og et helt nyt sprog

Når fravalget af klimasynd bliver til et æstetisk udtryk

Den 23 marts 2018 trådte **Madeleine Kate McGowan** op på scenen i Kunsthal Charlottenborg og læste op fra digtet *Undergangsfortælling* i kollektiv tone. Det var under Cph: Dox, og hun var ikke alene: omkring hende stod kunstnerfællesskabet Goodiepal & Pals samt kollegerne fra filmprojektet *Other Story*, som også blev vist på festivalen, og under oplæsningen bevægede de sig alle rundt blandt tilhørerne, og interagerede med publikum. Sammen havde de i ugerne forinden arbejdet på fortællingen ved at logget sig på dokumentet overalt i verden og skrive om den angst, vrede og frustration over klima- og flygtningesituationen, som præger deres hverdag:

”Arbejdsgruppen omkring *Other Story* blev skabt for at inspirere og fordi mediernes ikke lever op til deres opgave om at fortælle konstruktivt om den verden, vi lever i. I stedet viser de blot synspunkter, der opponerer og skaber konflikt. *Other Story* organiserer sig i rejsegrupper, som tager rundt i verden. Når vi så skal forberede en aktion samles vi derfor gerne online, hvor vi skriver direkte i et fælles google dokument, som så læses op, når vi mødes til aktionen”, fortæller Madeleine Kate.

Hun læser kunsthistorie, it design og skriver speciale om klima-narrativer. Men Madeleine Kate er også et godt eksempel på det kunstneriske engagement, som John Holten-Andersen efterlyser, og den anderledes måde, hvorpå nogle unge i dag vælger at organisere sig aktivistisk:

”Vi ved godt, at vi alle er hyklere – ingen kan leve et ’rent’ klima liv, så derfor bliver vi nødt til at vise vores sårbarhed ved at lave performances og aktivisme, som skaber empati, involverer og viser respekt. Kunstnerisk undersøger vi begrænsningens udtryk, for hvad sker der, når man ikke må flyve men skal tage toget jorden rundt, når man ikke må spise kød, og når man står og forelæser, men bliver nødt til at gå tidligere, fordi man ikke kører bil, men skal nå bussen hjem? Der er et interessant potentiale i de rumlige ting, der sker, når man ikke længere kan følge sit begær. Og på den måde forvandler man den ukomfortable afståelse fra klimasynd til noget positivt, slutter hun.

”Hos Noah har vi en meget aktiv ungdomsgruppe, der har taget involveringen op på et helt nyt niveau. De sørger simpelthen for at de nye, unge medlemmer bliver genopdraget ude i skoven og lærer at tænde bål og sove under åben himmel. For som de siger: vi bliver de nødt til at kende den natur, som vi kæmper for. Og mange unge i dag har aldrig nogensinde lavet deres eget bål, eller fanget en fisk”

Links:

John Holten Andersens kronik: <https://www.information.dk/debat/2018/03/nekrolog-miljoeministeriet-afgaaet-ved-doeden-doedsaarsag-kvaelning>

Frede Hvelplund: [http://vbn.aau.dk/en/projects/mobgis-mobilizing-grassroots-capacities-for-sustainable-energy-transitions\(5b813691-bc29-4500-882a-509a1a9c1b01\).html](http://vbn.aau.dk/en/projects/mobgis-mobilizing-grassroots-capacities-for-sustainable-energy-transitions(5b813691-bc29-4500-882a-509a1a9c1b01).html)

Conie Hedegaard: <https://concito.dk/klimaambassaden>

Other Story – hele undergangsfortællingen fra aktionen på Charlottenborg:

<https://docs.google.com/document/d/1owue53QOoZgbayTxNpLBo3raSueF9TeF4en3AdKA7uc/edit?usp=sharing>